

Yusif NƏĞMƏKAR

Mənim şeirlərimin adı Yusifdir

Unutduğum yaddaşımdı,
Adaşımdı şeirlərim.
İdrak şamlarını yandıran
Odum şeirlərimdə.
Şəxsimi andıran
adım şeirlərimdə -
Mənim şeirlərimin adı
Yusifdir.
Məndən sonrakı varlığım,
Bədbəxtliyim, bəxtiyarlığım.
Məndəki mən külliyyatım,
Bir də mənim olmayacaq
mən həyatım şeirlərimdə -
Mənim şeirlərimin adı Yusifdir.
Bu adı
Yuxularımda butam verib,
Yaradanım,
Anam verib,
Atam verib.
Mənim şeirlərimin adı Yusifdir.
Mənim şeirlərim
düyünlənmiş alınlarda
açılası sirrimdir.
Könlümün atəşindən
qələmimin ucuna süzülən
heca-heca,
uca-uca
Vərəq sinələrin
Üz ağlığına düzülən
inci alın tərimdir.
Bəzən dözülməyən,
Bəzən dözülen
öz dərdi-sərimdir.
Onunla öz sözüməm,
Onunla bütün özüməm.
Mənim şeirlərimin adı Yusifdir.
Dolum,
Ulum,
Doğru yolum,
Doğru olum...
Hərərətinlə günəş şerim,
Yağmurunla bulud şerim.
Düşünürkən, istəsən,
lap məni unut, şerim.
Təki adının doğrusu
adımı doğrult, şerim -
Mənim şeirlərimin adı Yusifdir.

Gözləyir...

Ənginlikdə əriyən
şəyyarə kimi

axıb getmisən;
Sanma ki, yolunu
Xoşbəxt fəza gözləyir...
Pilotu yuxulayan
təyyarə kimi
Sevgimin radarlarından itmisən;
Səni qəza gözləyir...

Göy sözü

O göylər - pənah qalamız,
Ay, Ulduz, Gün - nur talamız.
Bu ah - yerdən göyə qalxan -
Göylərdən gələn bəlamız...

Uçan qara əlçim bulud,
Çəkən səqfə köçün bulud.
Soyudammaz təbimizi
Bir yanıqlı içim bulud.

Karvan kabus cəhlimlənen,
Səma döşə lehimlənen,
Çöl çatının cadarına
Yağmur qəlbi rəhmlənen...

Üzə düşən Ay üzüdü,
Ağlayan bulud gözüdü.
Ulduz axıb düşməz yerə,
Düşən göylərin sözüdü...

Gecə yağışı

Suvarıb sinəsi yanmış bulağı,
Gecə, nə qərribə yağış yağdırır?!
Üşüdüb ehmalca dərəni, dağı,
Bir nida göndərir, çağırış yağdırır...

Bu yağış quruyub oda batmışdı;
Göylərdən buludun qoxusu gəlmir...
Allahın gündüzü harda yatmışdı,
Axşam oyanıbdır, "yuxusu" gəlmir?!

İsladır qaranlıq çöl-düzlərini,
Quşu da yuvadan uçmağa qoymur.
Özü yumub sıxır nur gözlərini,
Gecənin gözünü açmağa qoymur.

Özündən süzülür bu yağış elə,
Sübhün qucağına bir pak dan verir.
Özündən üzülə-üzülə belə
Bitir son damcısı, yağış can verir.

Bir payız gecəsi, bir yaz, qış elə
Zaman da süzülür an verə-verə.
Özündən üzülür bu yağış elə,
Torpağa can verir can verə-verə.

Özündən üzülür, özünü üzür,
Gecənin gözündən süzülən yağış.
Gecə dözüb susur, dinəndə dözmür,
Dözülməz, dərd olur, dözülen, yağış...

* * *

Çəkdiyim ahlardan
dolmuş buludlar;
Mənim fəryadlarım olmuş
buludlar.
Onunçün baharlar, payızlar,
qışlar
Bu göz yaşlarımdır -
narın yağışlar...

Sevgi və qorxu

Nə var qorxudan sonra?!
Nə var sevgidən irəli?!
Bir əli qorxudur həyatın,
Sevgidir bir əli.
Qorxu-sevgi arxasında,
Sevgi qorxu önündədir.

Sevgi və qorxu
Bir Allahın adında
bir mənə yönündədir.

* * *

Sevgi -
duman dağa hopan kimi
vücuda çökəndə,
Aşiqi tapan kimi
ürəyə dağ çəkəndə
eşqdir.
Bunlar yoxsa,
Bütün sevgilər
Qəlbin oyun meydanına atılan
bir püşkdür...

Üstünə

Dünyada xeyirlə şəər var,
Xeyri gəl şərin üstünə.
Məndə bir göy, bir də Yer var,
Biri gəl birin üstünə...

Bir olan cavab ikidi,
O da qoşa əl təkidi.
Sən tapdığın əldəkidi,
Əli qoy sirrin üstünə.

Qövsi-qüzeh söz tacıdı,
Ağ bulud Vurğun saçıdı,
Yağmur da torpaq acıdı.
Tələsir Yerin üstünə.

Tərəzidə çək gücünü,
Hələ bəslə, ək gücünü.
Xırdaca milçək gücünü
Aparma şirin üstünə.

Nə sözün var düşün barı,
Unutma namusu, arı.
Yavaşca gəl mənə sarı,
Yüyürmə şerin üstünə.

Qovsalar da...

Daşı qaldır daşım üstdən,
Daşlaşan nəvan deyiləm.
Boş xəyal, uç başım üstdən,
Mən sənin yuvan deyiləm.

Qəmdən qaşın - əyri kaman,
Fəryad oxun atma, aman!
Yolumu kəsmə, ey duman,
Hər yola rəvan deyiləm.

Mərdlik məktəbindən keçdim,
Etibarıma and içdim.
Səxavət yolunu seçdim,
Çörəyi yavan deyiləm.

Yara yumub yar oynatma,
Kasad sözdə var oynatma.
Ürəyimdə qar oynatma,
Hələ qış havan deyiləm.

Sirr doluyam açammaram,
Yer oğluyam, uçammaram.
Qovsalar da qaçammaram,
Qaçanı qovan deyiləm.

Devrilmə

Dünya yetəridir, yetər cahan da,
Bölünər qisməti böldürən kimi.
Hər şey ötəridir, bitər son anda
Payızı dekabr öldürən kimi.

Olacaq önündə yoxdur amanım,
Olanlar başıma gəlib-gedirlər.
Yox olur arxada qalan zamanım,
Məndən qopan nə var - ölüb-gedirlər.

Məndən qopan güman mənim deyil ki,
Məndən qopan sevinc, kədər də belə.
Qayıdan nə varsa - gedənin ilki,
İlkimdə qalmağım hədərdi belə.

Qəlbin atəşləri sozalıb sönər
Xan çinar yarpaqsız lümlüt olanda.
Qönçələr açılib gülşənə dönər,
Çaylar dəryalaşar ümid olanda.

Bir vaxt getməyimdir bir vaxt gəlməyim,
Devirən dövrən da devriləcəkdir.
Madam belədirsə, mənim ölməyim
Devrilib, həyata çevriləcəkdir.

Ölüm

Udub cahangirlər səltənətini,
Nə dərddən, nə qəmdən əl çəkdi ölüm.
Zahiri qorxuncdu, bəddi batini,
Zahirdən batinə yol çəkdi ölüm.

Həsərət də, nisgil də qəfil uzanıb,
İllər yorğun düşüb, ömür usanıb.
Alın yazısını, əcəli danıb,
Düşündük ələcsiz xərcəngdi ölüm.

Yananı söndürmək onun iç üzü,
Qalxanı endirmək məram-devizi.
Yaraşıq adına sürmə əvəzi
Xeyrin gözüne şəər çəkdi ölüm.

Bəzən harayında hənir tapmadı,
Meydan sulamağa hünər tapmadı.
Bu yer döşəkçədə bir yer tapmadı,
Yer üstdə altına yer çəkdi ölüm.

Nə cavan tanıdı, nə ahıl, yox tək,
Dəf edə bilməyi oluma kömək.
Olan olmayanla olubmuş demək;
Varlığı yoxluğa car çəkdi ölüm.

Aləmlər döndərmiş, dolub-dolanmış,
Qara qətran əli qana bulanmış.
Gerçək dediyimiz dünya yalanmış,
Yalan bildiyimiz gerçəkdi ölüm.

Tək olmuram

Çəkdiyimi tək çəkirəm,
Çəkənə yedək olmuram.
Gözümdən qan-yaş tökürəm,
Gülümsər tütək olmuram.

İki yoldan keçir yolum:
Biri ölüm, biri qalım...
Gərək xəyalımla olum,
Düşünməsəm, pak olmuram.

Tənha orman qalar viran,
Dağlıq olsun, ya da aran.
Sözünün üstündə duran
Zirvəyəm, ətək olmuram.

Məni axtarmayın bu dağda,
Bu düz, bu dərə, bu dağda.
Qoyun tək gəzim bu bağda,
Tək olanda tək olmuram...

* * *

Siqar kağızında bəyaz günahım,-
Kibrit çöpündəki şimşəkdir çaxan.
İçimə çəkdiyim bir qüllab ahım
Sözün tüstüsüdür təpəmdən çıxan.

* * *

Gözümüz önündə durub canlanan
Gözələ "can" dedik, gah da
"canalan".
Hər kəs yana-yana baxıb yıxıldı,
Amma yan keçmədi canda can olan...